

Madonas dekanāta – Alūksnes, Cesvaines, Ērgļu,
Gulbenes, Jaunkalsnavas, Lubānas, Madonas,
Pļaviņu Romas katoļu draudžu – izdevums

2025
MARTS

Kāpt kalnā

***“Iziesim tad arī mēs pie Viņa ārpus nometnes,
nesdami Viņa pazemošanu. Jo mums šeit nav
paliekamas vietas, bet mēs meklējam nākamo.”***

(Ebr 13, 13--14)

LAUZIET LĪGUMU...

Es tev došu visu šo varu un valstību godību, jo tā man ir nodota, un es to dodu, kam gribu. Tāda Svētajos Rakstos ir sātana retorika.

Viņš ir šīs pasaules valdnieks, un nāve pasaulē ienāca velna skaudības dēļ, jo Dievs nāvi nav radījis. Dievam nav nekāda prieka, ka dzīvie iet bojā. Viņš ir radījis visu, lai būtu. Nevienā radībā nav nāves indes. Ellei nav varas uz zemes.

Sātans ir melu princis, viņš ir melis jau no sākuma. Apreibināsimies ar smalkiem vīniem un smaržām. Nepalaidīsim garām pavasara ziedus. Kronēsim sevi ar rozēm, iekams tās nav novītušas. Baudīsim visu. Esam dzimuši nejauši, pēc tam būsim tādi, it kā mūsu nekad nebūtu bijis.

Velnis ir nebūtības meistars, ilūziju, melu meistars. Viņam nodotā pasaules godība, karaļnama godība ir daļa no šiem meliem. Tā ir taisnība, ka sātans dod godību, šīs pasaules godību, kam vien viņš vēlas, jo tā pieder viņam. Bet šī godība ir nekas, tā ir nāve. 48. psalmā ir teikts: "Bagātie ir ganāmpulks, kas tiek iedzīts ellē. Nāve tos ved uz ganībām. Cilvēks savā greznībā neko nesaprot, viņš ir kā lopi, kurus nokauj." Tāds ir velna darbs. "Jūs būsiēt kā dievi"... un "tie atklāja, ka ir kaili". Un viņi tika izslēgti no paradīzes, un virpuļojošā zobena liesma nelāva viņiem atgriezties pie dzīvības avota. Tāpēc tie, kas pieder velnam, piedzīvo šo nāvi. "Ar to viņi ir noslēguši līgumu, jo ir cienīgi tai piedēvēt."

Apreibinošā vīna un baudu pārpilnība, pavasara ziedi, rozes ir tikai ilūzija. Tā nav visa patiesība par cilvēku, pasauli vai Dievu. Dievs ir tas, kas mūs veidojis pēc sava tēla.

Viņš mūs sauc par saviem bērniem. Un tomēr, "kas mēs būsim, vēl nav atklājies", jo Dievs mūs ir darijis līdzdalīgus savai dabai. Dievs mūs radījis, lai būtu nemirstīgi, tādēļ, Gudribas grāmata turpina: "Taisno dvēseles ir Dieva rokās. Un pat ja bezjūtīgo acīs tās šķiet mirušas, šī nāve nav īstā nāve. Viņu aiziešana tiek uzskatīta par nelaimi, bet viņu ceļojums tālu no mums ir piepildīts ar mieru un nemirstību." Dievs negribēja nāvi; Viņš radīja visu, lai būtu dzīvība.

Tieši caur sātana meliem nāve ienāk mūsu dzīvēs katru dienu, no ilūzijas uz ilūziju, no viltus laimes uz viltus laimi, no šķietamības uz nebūtību. Mums jāmacās atmaskot velna melus savā dzīvē, atmaskot nebūtību, kas slēpjas aiz šķietamības – baudas, varas, slavas, spēka, zināšanu, visas šīs cilvēciskās godības. Ir jāprot atmaskot ilūzijas un melus, kas slēpjas šajās lietās, ar kurām esam aizrāvušies un kas ir tikai sākums mūsu krišanai, nebūtībai, kas mūs iesūc. Sātans ir nebūtības meistars, un viņš tiecas padarīt mūs par tādām pašām nebūtības būtnēm kā viņš, tas ir, vest mūs no viltus godības uz viltus godību līdz nonākam pie pēdējās ilūzijas. Sātans ir izmisuma meistars, jo viņš ir visas iznīcības meistars.

Tāpēc lauзіsim līgumu ar nebūtības kungu, ar šīs pasaules valdnieku, šīs pasaules godību. Būsim bērni Dievam, kurš negribēja nāvi, kuram nav prieka zaudēt dzīvi, bet kurš mūs visus radīja, lai būtu pēc Viņa tēla un no godības uz godību virzītos uz Viņa arvien spožāko līdzību, lai kopā ar Viņu triumfētu pār visām ilūzijām, tukšībām, viltus šķitumiem, lai varētu pieskarties patiesajai Būtībai, milestībai, kas ir Dieva sirdī.

Priesteris Māris Ozoliņš

JUBILEJAS GADS UN SVĒTCEĻOJUMS UZ ROMU

Dažādas cilvēciskās "jubilejas" – vai tās būtu kāzu, dzimšanas vai vēl citas – to svinētāji mēģina padarīt ar kaut ko īpašas. Jau, pirmkārt, ar pašu svinēšanas faktu. Taču arī citādi, piemēram, darot ko neikdienišķu vai baudot ko neierastu. Tāpēc arī bērniem un jauniešiem šīs jubilejas patīk, – tajās beidzot tiek darīts kas interesants, kas neparasts. Kaut arī līdzīgs, dievišķais Jubilejas gads, ko šogad svinam Baznīcā, aicina uz ko vēl īpašāku un lielāku, un, šķiet, vēl interesantāku. Taču – kāpēc un uz ko tas aicina?

Pie atbildes var nonākt caur nelielu (taču vienkāršu!) vēsturiski teoloģisku atkāpi. Jubilejas gada aizsākumi, tāpat kā kristietības aizsākumi, meklējami senās Izraēla tautas dzīvē. Vēl esot ceļā uz Apsolīto zemi, Kungs deva tautai Likumu, kas tai jāievēro, tā nošķirot sevi no pārējām tautām. Viens no likumiem saistījās ar 50. gadu: tas bija īpašs sabata gads, brīvības atjaunošanas gads. Šajā gadā Izraēlim piederīgie, kas bija nokļuvuši verdzībā, bija jāatbrīvo; tiem, kas bija ieslīguši parādos, parādi bija jāatlaiz; kas bija zaudējis savu zemi, šajā gadā varēja to atgūt. Īsumā: Kungs aicināja uz tās brīvības atjaunošanu, ko Viņš caur izceļošanu no Ēģiptes bija devis savai tautai.

Vēlāk, kad tauta bija zemi ieguvusi, bet neuzticības Kungam dēļ no tās aizvesta trimdā (cita starpā tāpēc, ka neievēroja sabata gadus!), ar Jubilejas gadu jeb Kunga žēlastības gadu tika saistītas mesiāniskās gaidas, proti, cerība, ka tautu gan no tās garīgajiem grēkiem, gan politiskajām neveiksmēm izglābs Mesija, kāds Kunga svaidītais, kurš darbosies Viņa spēkā. Šis ilgas, lai gan labāk, nekā cerēts, piepildīja Jēzus Kristus, kurš atnāca "pasludināt Kunga žēlastības gadu" (Lk 4, 19). Viņā brīvību

un mūžīgo dzīvi iegūst katrs, kurš ticībā Viņam seko. Proti, Kristū katrs ticīgais iegūst patieso brīvību, kurai par priekštēlu kalpoja izceļošana no Ēģiptes.

Ar Kristu tāpat ir iestājies Kunga žēlastības gads, kas ļauj ikkatram atgriezties pie Dieva. Varētu teikt, ka līdz ar Viņu iestājas "Jubilejas gads", kas Kunga labvēlības dēļ arvien turpinās. Taču Baznīca ik pa laikam (parasti ik pēc 25 gadiem) piedāvā arī konkrētu gadu, kurā – papildus visām žēlastībām, kas pieejamas – Viņš piedāvā īpašu dāvanu: pilnīgu atlaidu saņemšanu jeb laicīgā soda par grēkiem atlaišanu. Piemēram: ja gadiem esam pārmerīgi lietojuši telefonu, caur to turklāt pastrādājot smagus grēkus, tad, kaut arī Kristus caur Gandarīšanas sakramentu atlaiž grēkus un mūžīgo sodu – mūžīgas dzīves zaudēšanu –, mūsos paliek "laicīgās" grēka sekas (nepareiza piesaiste tālrunim, gribas vājums tā lietošanā utt.). Tuvojoties Kungam Jubilejas gadā, Baznīca no savām dārgumu krātuvēm ticīgajiem piedāvā šī laicīgā soda atlaišanas dāvanu.

Kā gan iegūt šo lielo dāvanu, kas ikkatru ticīgo šķīsta, reizē sagatavojot ieiešanai īstajā Apsolītajā zemē? Ir dažādi veidi. Papildus "parastajiem" nosacījumiem (Mise, Grēksūdze, Komūnija, lūgšana pāvesta nodomā, "Tēvs mūsu", "Es ticu") jāīsteno vai nu kāds žēlsirdības darbs, vai gandarīšanas akts. Visbeidzot, ir iespējams arī doties svētceļojumā. Lai gan Roma nav vienīgais un obligātais galamērķis šādam svētceļojumam, tas noteikti Jubilejas gadu padarītu par patiešām atšķirīgu un īpašu, jo vietu, kas bija un ir Baznīcai tik nozīmīga, šogad apmeklēs miljoniem svētceļnieku. Tur galu galā 1300. gadā notika arī pirmais Jubilejas gads. Tāpēc – uz tikšanas Romā!

Dairis Mežvinskis

PĀRDOMAS PAR GRĀMATU „EZIS UN LAPSA”

Atceros teikto garīgajā seminārā: „*Lasiet arī tādas grāmatas, kuras pagaidām nesaprotat līdz galam!*” Šķiet, katrs, kas saprot audzināšanas principus, nebrīnīsies par šo teikumu. Tikai paceļot „latiņu”, var augt un attīstīties. Minēto teicienu saistu ar grāmatu, ko 2024. gadā izdevusi Latvijas Jesajas Berlina biedrība: „Ezis un lapsa. Eseja par Tolstoja vēstures redzējumu”. Šķiet, šī grāmata daudziem varētu būt līdzīga riekstam, ko ar ciņu atver, lai tiktu pie izcilā. Gan valodas, jēdzienu un domu dēļ – taču autors ir nopietns filozofs, gan – dēļ, jo ne katrs pēti Tolstoja vai citu nopietnu rakstnieku mantojumu un no tā secina filozofiskas pārdomas. Kāpēc piedāvāju arī jums kopā ar mani “pacīnīties” un lasīt šo grāmatu?

Pirmkārt, tāpēc, ka tajā ir daudz domu, kas trāpīgi nosauk patiesību, ko meklē cilvēka prāts un sirds. Tādu, ko saistām gan ar cilvēces gudrību, gan dievišķo atklāsmi.

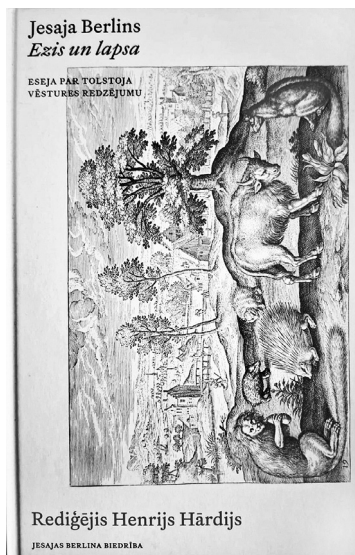
Otrkārt, sastopoties ar tik daudz filozofu un lielo rakstnieku domām, viedokļiem, pārliecībām, lasītājs ir mudināts atbildēt uz jautājumu, kā pats redz, uztver cilvēka dzīvi, vēsturi, ticību, Dievu. Vai lasītajā atpazīst objektīvo patiesību, vai tomēr maldīgu mācību? Šāds labs “nemiens” ir vajadzīgi katram, jo labi zinām, pie kā var aizvest pat viena cilvēka izpratne: kādu pie fašisma un vēlmes iznīcināt miljonus (Hitlers), kādu pie pārstēdzošas mīlestības, kas visu pasauli rosina noliek-

ties pie nabagiem, redzot viņos pašu Kristu (sv. Māte Terēze).

Treškārt, grāmata liek domāt par lasāmvielas izvēli. Ir izdevumi, „indīgu sēklu” pilni, kas pauž naidu, vardarbību vai izkopj stāju, kas pretojas Kristus dibinātajai Baznīcai vai pat pašam Dievam. Ir grāmatas, kas atver acis skaistumam, mudina augt patiesības meklējumos un pieņemt lēmumus, kas padara cilvēku par vēl brīvāku (sal. J 8, 32) un pat svētu.

Domājot par „Ezi un lapsu”, vēlos pievērst uzmanību tam, kas „mirdz” grāmatas nosaukumā, bet par ko labi skaidro izdevēja informācija: “Sengrieķu dzejnieks uzrakstīja: “Lapsa zina daudz lietu, bet ezis zina vienu lielu lietu.” Izmantojot šo domu par atspēriena punktu, autors Jesaja Berlins piedāvā visus dižos cilvēces domātājus – filozofus, rakstniekus, dzejniekus, zinātniekus, māksliniekus (iespējams, cilvēkus vispār) – iedalīt “ežos” un “lapsās”. Eži ir tie, kas pakļauj visu vienam centrālām redzējumam (piemēram, Platons, Paskāls, Dostojevskis), savukārt lapsas – tie, kas rosās vairākos līmeņos, pievēršoties dažādiem pieredzējumiem un objektiem (piemēram, Šekspīrs, Aristotelis un Džoiiss).”

Uz šī fona arī es, svētceļnieks ticībā, varu jautāt, cik lielā mērā esmu „ezis”, kurš vienas Lielas Lietas, tas ir, Dieva un Viņa Evaņģēlija apgaismots, virzu savu dzīvi? Un cik lielā mērā manī atrodas arī „lapsa”, kas no daudziem cilvēkiem sala-

sījusi (un joprojām lasa) dažādas domas, komentārus, pārliecības, kas ietekmē manu izpratni par dzīvi, Dievu un ticību? Kā rakstīts grāmatas priekšvārdā, „mēs varam vai nu samierināties ar savu „īstenības izjūtu”, proti, pieņemt to, kāda tā ir, un dzīvot dzīvi, to lieki nesarežģījot, vai arī tiekties pēc fundamentālas, vienotas patiesības, kas slēpjas aiz šķietamības plīvura, – patiesības, kas visu izskaidros vai vismaz sniegs mierinājumu”.

Kā to attiecināt uz dzīvi un ticību? Liekais piemērs tika dots parastā liturģiskā laikposma 5. svētdienā: Lk 5, 1–11. Svētajam Pēterim (skaidri domājošam cilvēkam, ne jauneklim, amatniekam ar lielu pieredzi) vajadzēja sastapties ar mācību, kas tika pausta no viņa laivas (sal. Lk 5, 3) un prasīja viņa personīgo atbildi. Dzirdot: „Dodies dziļāk un izmet savus tiklus zvejai!”, viņš tika nolikts pārsteidzošas realitātes priekšā. Viņam vajadzēja jautāt, „kas slēpjas aiz šķietamības plīvura”, jo taču „visu nakti viņš un biedri strādāja, bet nekā nesazvejoja” (sal. Lk 5, 5). Brīnumainā zveja pierādīja, ka patiešām ir realitātes, kas slēpjas aiz šķietamības plīvura, tas ir, aiz līdzšinējās pieredzes, zināšanām, ticības.

Cita kvalitāte ir Tolstoja vēstures filozofija, par ko galvenokārt runā „Ezis un lapsa”. Ir teiciens: „Ko ēdam, tādi esam.” To var attiecināt uz pārtiku, bet arī uz domu vielām, kuras no konkrētiem cilvēkiem un grāmatām pārņem cilvēka sirds. Ja šīs vielas ir veselīgas, iekšējā pārliecība un hierarhija ir patiesa un tādējādi stipra: „Katrs, kas Patiesības vārdus dzird un tos izpilda, būs līdzīgs prātīgajam vīram, kas savu namu cēlis uz klints. Tā nesagruva, jo tā bija celta uz klints.” (sal. Mt 7, 24.25) Tomēr, neņemot vērā Dieva atklāto patiesību par Viņa mīlestību un vēlmi atjaunot un svētdarīt cilvēci, par cilvēka brīvo gribu un tās neaizvietojamu lomu, par jaunā gara eksistenci un grēka būtību,

par grēka un žēlastības ietekmēm gan uz individu, gan visas cilvēces dzīvi, bet barojot sevi ar kādu „atšķaidītu patiesību” – piemēram, caur grāfa Žozefa de Mestra grāmatām (par tām Tolstojs bija sajūsmā) – nevar nonākt pie dzīves un ticības pareizas izpratnes. Grāmata atklāj, ka uz „eksperimentālu patiesību” meklēšanas pamata cilvēka gribas nozīmi Tolstojs reducē līdz nullei (sal. 68. lpp.) un pieņem, ka „dzīve ir kā purvs, kuru nav iespējams nosusināt” (sal. 47. lpp.). Rezultātā autors noraidīja oficiālo pareizticīgo reliģiju un noliedza valsts varas jēgu. Šāda pārliecība un stāja Jesajas grāmatā ir nosaukta par „nevēsturisku un dogmatisku ētisko skepticismu” (sal. 49. lpp.).

Uz šī fona mēs, kristieši, varam jautāt: vai objektīva, ticības izgaismota patiesība liks iziet no Baznīcas? Vai Dieva svēto piemēri nepierāda, ka tie, kas patiesi mīl Dievu un Patiesību, pat redzot Baznīcas bērnu nepilnību un grēku (arī Dieva kalpu vidū), jo vairāk neupurēties par viņiem un nemeklēs, kas tos „ārstēs”? Jo „veseliem ārstiem nav vajadzīgs, bet tiem, kas slimi”, un „vajag nākt ne taisnīgos saukt atgriezties no grēkiem, bet grēciniekus” (sal. Lk 5, 31–32).

Vai tad Jēzus savā mācībā un rīcībā nostājās pret valsts institūciju (kaut jautājumā par nodokļiem; sal. Mt 22, 17–22)? Ko man nozīmē sv. Pāvila pamudinājums: „*Vispirms es uzaicinu tevi lūgt Dievu, pielūgt Viņu, aizlūgt un pateikties Viņam par visiem cilvēkiem, par ķēniņiem un visiem varas nesējiem, lai mēs varētu dzīvot klusu un mierīgu dzīvi visā dievbijībā un šķīstībā. Jo tas ir labi un patīkami Dievam, mūsu Pestītājam, kas grib, lai visi cilvēki tiktu izpestīti un atzītu patiesību.*” (1 Tim 2, 1–4)?

Protams, tie ir tikai daži punkti, ko vēlējos piedāvāt jums no „Eža un lapsas”. Labu lasīšanu!

Priesteris Pāvils Kamola

AR TICĪBAS, CERĪBAS UN DIEVA MĪLESTĪBAS SPĒKU

No profesionālas pavāres līdz ērģelniecei baznīcā – tāds ir Pļaviņu Romas katoļu draudzes pārstāves **Natālijas Cupikova** (attēlā) noietais ceļš. Sarunā viņa citē Jāņa evaņģēlijā teikto: “Jēzus ir ceļš, patiesība un dzīvība” (Jņ 14, 6). Lasot Svētos Rakstus, Natāliju uzrunā Dieva Vārds un prātā nāk konkrēta garīgā dziesma.

Pastāsti, lūdzu, vairāk par savu ticības ceļu!

Pirms daudziem gadiem atnācu uz Alfa kursu, to izgāju, un pēc tam mani priesteris nokristīja. Tā es paliku draudzē. Apmeklēju Svētās Mises, piedalījos Baznīcas dažādās aktivitātēs, nācu arī uz draudzes talku sakopt mūsu baznīcu un tās apkārtni.

Kā ceļš pavērās mūzikas virzienā?

Pļaviņu draudze ir dziedoša – vecā paaudze iemāca jauno, un arī es pēc kāda laika sāku dziedāt draudzes korī. Priesteris Pēteris Alusiks toreiz izteica lūgumu: “Nāciet, kas māk spēlēt, pie ērģelēm!” Pļaviņu draudzes locekļi – Juris (jau mūžībā) un Ināra – iedrošināja mani piesēsties pie mūzikas instrumenta un pamēģināt spēlēt, jo savulaik biju absolvējusi Pļaviņu mūzikas skolas akordeona klasi. Koris dziedāja, un es pamazām mācījos spēlēt.

Tad sekoja vairāki Alfa kursi, kuros pie ģitārista Viktora apguvu slavēšanas dziesmas. Tā mēs kopā ar draudzi visu šo laiku mācījāmies kaut ko jaunu un paralēli dziedājām.

Kad uz draudzi kalpot atnāca priesteris Elvis Rudovičs, vairāk mācījāmies izpildīt liturģiskās dziesmas no lūgšanu grāmatas “Rūgtās Asaras”, Krusta ceļa dziedājumus,

aizlūgumus par mirušajiem. Šobrīd, kad draudzē kalpo priesteris Pāvils Kamola, man ļoti patīk, ka dziedam vienotībā visi kopā. Es pie ērģelēm balkonā piespēlēju ļoti klusi un varu sadzirdēt balsis – priesteri Pāvila, Anas, Ņinas, Katrīnas un citu. Mēs izdziedam Mīlestību. Priestera Pāvila kalpošanas laikā jau noticis Lūgšanu vakars kopā ar Jāzepa vīru grupu un vairākas slavēšanas – Jēzus godam, arī visu svēto godam. Ik trešdienu Pļaviņu baznīcā tiek dziedātas Stundu dziesmas Vissvētākās Jaušanas Marijas godam; notiek pieaugušo katehēzes, Vissvētākā Sakramenta adorācija, lūgšana ar Dieva Vārdu, sv. Jāzepa vīru grupas tikšanās, kur sākumā skan slavēšanas dziesmas.

Kā esi papildinājusi savu muzikālo izglītību?

Esmu piedalījusies ērģelniekuursos Rīgā un Aglonā. Pirms vairākiem gadiem Liepājā, piedaloties Liturģiskās mūzikas darbnīcās, ko vadīja poļu komponists un diriģents Pāvils Bembeneks, saņēmu jaunas zināšanas un stiprinājumu kalpojumam.

Ko pašai dod sakramentālās dzīves pieredze?

Kad sāku apmeklēt baznīcu, sirdī sajutu lielu mieru un prieku. Aicinājums kļūt par ērģelnieci nāca brīdī, kad sapratu un pieņēmu – esmu Dieva milēts bērns un tāpēc tādā veidā vēlos atbildēt uz labā Dieva mīlestību.

Gribu arī liecināt, ka caur savu kalpošanu esmu saņēmusi dziedināšanu. Tas notika pēc smagas onkoloģiskās operācijas, pēc kuras tikai caur dziedināšanu un kalpo-

Natālija kopā ar draudzes aktivistēm: Viju (no kreisās) un Anitu. Draudzes seniori kopā ar prāvestu priesteri Pāvilu Kamolu.

šanu atkal atguvu balsi. Tā nu joprojām dziedu, elpoju un dzīvoju.

Kas ir lielākais stiprinājums ikdienas gaitās?

Ir liels prieks, ka Pļaviņu draudzes ietvaros man ir šis ērģelnieces pienākums, un kopā ar draudzes cilvēkiem mēs dziedam

un vienotībā kalpojam Dievam un Baznīcai.

Pēc Svētās Mises, piepildīti ar ticības, cerības un Dieva mīlestības spēku, vienmēr laimīgi varam doties mājup. Arī gavēņa laikā centīšos ar mīlestību darīt mazas lietas un turpināšu iesāktu.

**Sagatavoja
Inese Elsiņa**

ALFA KURSS PIEAUGUŠAJIEM MADONĀ

Sākusies jaunā Alfa, kā to dēvē tie, kas to ir iepazīšīši un iemilējuši. Madonas katoļu draudze to rīko ik gadu – gan jauniešiem, gan atsevišķi – pieaugušajiem. Jauniešu Alfa šajā sezonā jau ir noslēguma fāzē, un stafeti pārņem pieaugušie, kuriem 20. februārī bija pirmā – iepazīšanās nodarbība par tematu “Vai dzīvē ir kas vairāk”. Tajā tika apskatīts jautājums par dzīves garīgo pusi, kas var bagātināt un piepildīt otru – laicīgo, dodot piepildījuma sajūtu un jēgu dzīvē.

Šīs sezonas Alfā ir apmēram 16 viesu, kas ir ideāls skaits divu diskusiju grupu izveidei. Grupiņās parasti notiek intensīva domu apmaiņa par katra dalībnieka garīgo

pieredzi, iespajdiem un viedokļiem, nevienu nenesodot un nekritizējot. Tas dalībniekus satuvina un palīdz uzticēties, tādējādi veidojot kopienas izjūtu. Šajā Alfā izmēģinām jauninājumu – video lekcijas, kas ir ļoti koncentrētas un vizuāli bagātas.

Kurss ir bez maksas, taču pirms nodarbības ir kopīga maltīte, kuras izdevumi tiek segti no dalībnieku brīvprātīgiem ziedojumiem.

Alfa kursam vēl iespējams pievienoties. Tādēļ, ja ir interese, droši piesakieties pa tālruni 29429518 vai lapā, kuras īsā saite ir ej.uz/AlfaMadona.

Aivars Zariņš

MADONAS DRAUDZES KĀZU MIELASTS

Draudzes prāvests priesteris Māris Ozoliņš. Priekšnesumu sniedz draudzes jaunieši.

1. februārī notika Madonas draudzes svinības kā atgādinājums, ka Dieva valstība ir salīdzināta ar kāzu mielastu, kurā ierodas Dieva aicinātie. Un ieradās visu paaudžu laudis, piedzīvojot sirsnīgu, pārdomām bagātu, muzikālu, apkojošu, garšīgu un azartisku tikšanos. Prezentācijas veidā draudze atcerējās, ko Jēzus darija Madonā 2024. gadā, un pārdomāja, cik skaistas žēlastības iespējams saņemt, nepaliekot malā arī Jubilejas gadā.

– Šodien mums ir Kāzas Kānā – pasākums, kurā satiekamies, lai nedaudz iekadrētu Jubilejas gadu, apzinātos un uzņemtos visdažādākā veida svētceļojumus, – minēja draudzes prāvests priesteris Māris Ozoliņš. – Pats galvenais būtu saprast, kas ir Baznīca, kas mēs esam, jo tā ir motivācija un pamats, kāpēc viss notiek, kādā spēkā visu darām. Baznīca ir Kristus Miesa. Šo apzīmējumu lietoja apustulis Pāvils, un tā ir visprecīzākā analogija tam. Kāpēc? Jo Baznīca ir sakraments, tas nozīmē – noslēpums. Tieši no Kristus noslēpuma nāk žēlastība, kas ļauj mums būt Baznīcai. Tāpēc jau Jēzus teica, ka “bez Manis jūs nenieka

nespējat darīt”. Baznīca nav menedžere, nav marketinga, tā nav labie darbi, organizācija. Protams, tas viss ir vajadzīgs, bet Baznīca pamatā ir sakraments, un priesteris līdz ar to nav vidējā posma menedžeris, priesteris ir tas, caur ko Dievs sniedz noslēpumu – Euharistiju. Kad nomira Māte Terēze, Kalkutas arhibīskaps ļoti satraucās, kas tālāk vadīs ordeni. Vai Māte Terēze bija laba organizatore, laba darbiniece? Viņa ordeni vadīja, pateicoties Kristus noslēpumam, kas viņu pašu bija pārveidojis par svēto.

Priesteris minēja, ka Jubilejas gadā arī mūsu mērķis ir kļūt par šī noslēpuma dalībniekiem: “Protams, organizēsim un mēdžēsīm, bet tam visam jānāk no Kristus.”

Draudzes gans atklāja, ka viņam bija doma nosaukt nominācijas, piemēram, “Labākais ministrants”, “Labākais zāles plāvējs” utt.

– Kāpēc tā nevar darīt? – pārjautāja runātājs. – Jo primāri mēs visi esam bērni, vienas ģimenes locekļi, kur katrs kalpo ar savām dāvanām, savām spējām. Protams, ja esi atvērts Dievam, esi dziļš ticībā, arī pārējos spēsi aizraut. Līdzīgi kā Māte Terēze

iedvesmoja savas ordeņa māsas, kas smēlās no viņas garīgo spēku, lai varētu pildīt savu misiju. Tāpat primārais ir vienotība ar Kristu, no kura plūst žēlastības, ko izpaužam darbos un aktivitātēs. Un vēl svarīgi mācīties dzīvot ikdienas dzīvi ticības gaismā, jo Dievs darbojas visur – mūsu ģimenēs, darbavietās – tur, kur vien esam.

Uzrunā priesteris īpaši uzsvēra vienotības nepieciešamību: – Ja mīlam un sadar-

bojamies tikai ar tiem, kas mīl mūs, esam narcisi, neesam Baznīca. Ja būvējam sev apkārt aizsardzības vaļņus, tad bailēs no citādības kļūstam sātani. Kad uzbūvējam ap sevi mūri, atrodamies cietumā, bet Jēzus ir nācis atbrīvot no cietuma. Tāpēc Dieva tauta ir svarīga visā tās dažādībā. Iesim šo Jubilejas gada svētceļojumu, būsim kopā un ļausimies Dieva milestībai!

Inese Elsiņa

IEIET MĪLESTĪBAS DIALOGĀ AR DZĪVO DIEVU

Laterāna Pontifikālās universitātes filiālē Rīgas Augstākais Reliģijas Zinātņu Institūts un Dzīvības Mātes institūts (*Notre-Dame de Vie*, Francija) piedāvā Katehēzes semināru ciklu katehētiem, priesteriem, konsekrētajām personām, laikiem.

Katehēzes seminārs iepazīstina ar ticības tālāk nodošanas teologālo metodi, kas paredz katehēzes veidot tā, lai ievadītu bērnus personiskās attiecībās ar dzīvo Dievu. Bieži mūs nodarbina jautājums, kā panākt, lai bērni pēc gatavošanās pirmajai Svētajai Komūnijai un pēc šīs lielās Dieva dāvanas saņemšanas, turpinātu dzīvot ticības dzīvi savā ikdienā un turpinātu apmeklēt Baznīcu. Ko darīt, lai viņi neaizmirstos patērētāju sabiedrības vidē un nepamestu novārtā ticības dāvanu?

Katehēzes teologālā metode, ko izstrādājusi Noele Leduka (*Noëlle LeDuc*), atklāj mūsu dziļo Dieva bērnu identitāti. Tā ir guvusi panākumus vairākās valstīs

(tostarp Lietuvā) gan darbā ar bērniem jau no agra vecuma, gan gatavojot bērnus pirmajai grēksūdzei un pirmajai Svētajai Komūnijai. Semināru vadīs Dzīvības Mātes institūta (*Notre-Dame de Vie*, Francija) konsekrētās personas. Nodarbības notiks franču valodā ar tulkojumu latviski.

Seminārā paredzēts: lekcijas un dalīšanās pieredzē, praktiskās nodarbības, Euharistija un kopīgu lūgšanu laiki, jautājumi un atbildes.

Nodarbības šogad notiks tiešsaistē (zoom platformā), sestdienas pēcpusdienās no pulksten 16.30, reizi mēnesī.

Jau mācījāmies: 4. janvārī, 15. februārī, aicinām uz nodarbību 15. martā!

Aprīlā beigās plānots trīs dienu klātiešanas seminārs, kas sāksies 24. aprīlā vakār (ceturtdiena).

Lūgums pieteikties, rakstot uz e-pastu: lolita_ergle@inbox.lv

Lolita Ērgle

NEDZIMUŠĀ BĒRNA GARĪGĀS ADOPCIJAS DIENA

25. martā Baznīca svin Kunga Pasludināšanas svētkus. Tā ir diena, kad Dieva Vārds kļuva miesa, Dievs sāka dzīvot cilvēkā dzīvi. Tāpēc šajā dienā ieteicams pieņemt nedzimušo bērnu garīgajā adopcijā.

Spēcīgu pamudinājumu šādam svēt-

solījumam var rast faktā, ka dzīvojam laikmetā, kur daudzu māšu un tēvu, kā arī sabiedrības lielās cietsirdības dēļ ik gadu tiek nogalināti daudzi miljoni nevainīgu bērniņu.

Redakcija

DIEVS, DĀVĀ PACIETĪBU UN IZTURĪBU ŠAJĀ GAVĒNĪ!

Gavēnis = grēksūdze. Šis garīgais viendabojums uzrunā spēcīgas ilgas dvēselē, jo šobrīd lielākoties esmu projām no Gulbenes, prom no Latvijas. Manā gavēņa groziņā šogad ir vēlētās pēc grēksūdzes sakramenta un vairāki neatbildēti jautājumi “Kāpēc?”, sāpīgi zaudējumi, ar ko ieiešu gavēnī un upurēšu tos Dievam. Kādreiz bija tik vienkārši – dažu minūšu laikā varēju aiziet līdz baznīcai, bija iespēja grēksūdzei kaut katru dienu. Arī adorācija bija pieejama. Tagad, kad neesmu vairs dzimtenē, arvien vairāk sāku novērtēt grēksūdzes sakramenta nozīmi. Tas man liek domāt par daudziem, kas devušies uz ārzemēm, kas vēl mācās svešvalodu un mēģina iejusties vietējā sabiedrībā. Cik gan svarīgi ir atrast biktstēvu, kurš ir atvērts un spēj saprast situāciju, kurā esi. Kur nu vēl no sirds izteikties par savām domām, notikumiem. Valoda reizēm var būt nopietns šķērslis kvalitatīvai garīgai dzīvei, jo ir bailes pateikt ko nepareizu vai pazust tulkojumā, saprast nepareizi vai būt nepareizi saprastai.

Dzīvojot laukos, tālu no pilsētas, ne vienmēr ir iespēja aizbraukt uz vietējo baznīcu. Mēdz gadīties dažādi negaidīti izaicinājumi. Tas liek aizdomāties par to, cik daudz ir tādu cilvēku, kas vēlētos būt baznīcā, bet savas vēlmes un ilgas tiem reizēm nākas pienest kā upuri. Īpaši vecākā gadu gājuma cilvēkiem. Jauki, ja ģimenē visi ir dedzīgi kristieši, taču realitāte varbūt pilnīgi citāda. Reizēm nākas būt atkarīgam no

kāda žēlsirdības vai labvēlības. Varbūt tā ir tā iespēja Dievam darīt brīnumus mūsu dzīvēs un izmaiņas mūsos un mūsu tuviniekos?

Sestdienās iezogas liels sentiments pēc Gulbenes draudzes kopīgajām aktivitātēm: kora, slavēšanas, adorācijas, Svētās Mises sv. Filomenas godam, visa gatavošanās procesa, baznīcas dekorēšanas (attēlā) utt. Atceros jauko ilgošanos par to, kādas gan būs dziesmas un dekorācijas konkrētajam liturģiskajam laikam... kas uzrunās... kopīgo sadraudzību, ejot visiem kopā tuvāk Dievam.

Arī mazā lauku draudzē var atrast savu kalpojumu – kaut baznīcas uzkopšanu, ko dara pēc noteikta saraksta. Slavēšanu var sarīkot mājās kaut 2 stundu garumā, kamēr sāp pirksti no stīgu spēlēšanas. Rožukroni var dziedāt, ejot pa meža ceļu vai lauku, un atkal sajūties, kā svētceļojuma laikā. Skatīties debesis uz dzērvenēm, kuru kļiedzienu atbalss atskan tuvu un tālu un tādā veidā klusi ilgoties pēc Dieva. Vērot zvaigznes naksnīgajās debesis un pamanīt tik spožu mēnesi, ka liekas – kāds ieslēdzis gaismu pagalmā. Brīžus, kad naktī nevar aizmigt, var izmantot lūgšanai un vienotībai ar Dievu. Tā ir iespēja klausīties, vērot to, kas notiek dabā. It kā Dievs ieslēgtu gaismu dvēselē un teiktu: “Mosties, laiks klusai sarunai, vērojot, cik neparasti spoža ir mēnessgaismā.” Var pamosties ļoti agri,

skatīties saullēktā, laiku veltīt klusai lūgšanai. Protams, var! Taču tā dziļā vienotība, kad pazīsti draudzes locekļus gadiem, kad lūdzies, kalpo, uzkop, slavē, dekorē, svini kopā, ir nenovērtējama vērtība. Jau vairākus mēnešus atkal un atkal nebeidzu priecāties un teikt pateicību Dievam un cilvēkiem par mūsu dekanāta avīzīti “Kāpt

Kalnā”, tas ir tāds stiprinājums! Varu lasīt un just līdzī, būt kopā ar visiem lūgšanā.

Mans gavēnis šogad kā dvēseles lauks, kas jāapar, lai pavasārī varētu sēt un rudenī baudīt ražu. Bet, ja arklis salūzis, jāsteidz to labot, lai nenokavētu. Lai Dievs mūs svētī, dāvā pacietību un izturību šajā gavēnī!

Inese Stoklosa

GULBENES DRAUDZĒ IESĀCIES JAUNS POSMS

Janvāra pēdējā svētdienā Gulbenes baznīcā pirmo svētdienas Svēto Misi kā prāvests Gulbenē celebrēja priesteris Ingars Stepkāns. Pēc dievkalpojuma visus informēja, ka svētdienās Gulbenē dievkalpojumi kā līdz šim būs pulksten desmitos.

Mēneša pirmajā svētdienā plkst. 14 Svētā Mise tiks svinēta arī Jaunpiebālgā. Katru ceturtdienu Gulbenes baznīcā adorācija Vissvētākā Sakramenta priekšā būs no pulksten 12 līdz Svētajai Misei pulksten 18. Pagaidām mēneša pirmajās sestdienās nenotiks Svētās Mises svētās Filomenas godam. Prāvests uzsvēra, ka ir sācies jauns posms Gulbenes katoļu dzīvē, tas nozīmē, ka tas, kas bijis, paliek pagātnē, dzīvojam šobrīd.

Mani tieši šī frāze uzrunāja visvairāk. Bieži mēs, cilvēki, dzīvojam pagātnē, atceroties, cik agrāk bija labi vai slikti, kavējoties atmiņās, reizēm pārmetot viens otram attiecībās. Rezultātā, tēlaini izsakoties, “dulķojam ūdeni”. Ar to zaudējam šodienu, nedzīvojam pēc Dieva pamācības būt saticībā, piedot cits citam, dzīvot mīlestībā. Tik bieži cilvēks moka pats sevi ar nepiedošanu, kaut nereti varbūt nezina un nesaprot, ka uz viņu pašu tiek turēts slikts prāts.

Mīlestība... Vai mīlestība ir skaisti pateikti vārdi – es tevi milu? Protams, vārdiem ir liela nozīme, bet kāda jēga vārdiem, ja ar to viss beidzas? Mīlestība ir rūpes par citiem, atbalsts, savas gribas neuzspiešana, uzklusišana, diskusija, ieklausīšanās, palīdzība. Vai tā ir mīlestība, ja tu citus necieni, neuzklausi, paaugstini sevi? Dievs mums norāda – mīliet cits citu!

Pēc Svētās Mises visi tika aicināti uz agapi, kur prāvests dalījās ar savām iecerēm un diskutēja ar draudzes locekļiem par turpmāko. Vārda tiešākajā nozīmē diskutēja – gan konkrēti atbildot, gan pie cita jautājuma atzīmējot, ka par to vēl jādomā un jāskatās, kā veidosies situācija. Skaidrība un konkrētība,

Priesteris Ingars Stepkāns.

kārtība ir galvenais, kas rada mieru un sapratni.

Līdzšinējais mūsu draudzes prāvests Gaitis Dubults pārcelts un uzsācis kalpošanu Jelgavas diacēzē.

Dievs visu kārtu pēc sava plāna! Mums tiek mācīts tikai viens mūsu pašu labumam – dzīvot pašā jīvībā uz Dievu! Tik maz un tik vienkārši.

Iveta Dzērve

AGLONĀ TIEKAS ROŽUKROŅA NOVENNAS DALĪBNIEKI

Rožukroņa novennas, kas lūdzas par priesteriem un konsekrētām personām, dalībnieku tikšanās un formācija Aglonā notika 15. februārī. Konference, slavēšana, agape un dalīšanās notika klostera ēkas telpā, ļoti mājīgā un siltā atmosfērā. Bija prieks redzēt, ka ieradusies vairāk Dieva draugu, nekā uzdrošinājos cerēt. Slava Tev, Kungs, par to, ka patiesi bijī klātesošs!

Lai stiprinātu ticību un sadraudzību, formācijas tikšanās tiek organizētas 2-4 reizes gadā, parasti kādā no dalībnieku draudzes ēkām.

Mūsu lūgšanu grupa Latvijā pastāv 11 gadus, tās sākums ir Smiltēnē. Lūgšanu grupas dibināšanas pamatā ir Klēra kongregācijas (Vatikāna institūcija, kas ir atbildīga par priesteru formāciju visā pasaulē) 2008. gada 30. maijā publicētā vēstule priesteriem, kas aicina uz lūgšanu kā galveno prioritāti. Pats lūgšanu veids balstīts Marka evaņģēlijā (Mk 2, 1-12), kur 4 cilvēki pie Jēzus nesa paralizēto.

Vienu Rožukroņa novennas šūniņu šai kalpojumā veido 4 cilvēki (nesēji), kuri 9 dienas pēc kārtas lūdzas vienu Rožukroņa novennas daļu, bet visi kopā – pilnu Rožukroni par kādu konkrētu priesteri vai konsekrētu personu. Katru mēnesi lūdzamies 3 novennas, kas vienmēr sākas 1., 11., 21. datumā, un katra mēneša 10., 20., 30., 31. datumā ir pateicības lūgšana ar Euharistiju, vakarā savukārt tiekamies tiešsaitē Rožukroņa lūgšanā arī savos nodomos.

Kā lūgšanas grupas koordinatore dalībniekiem individuāli izsūtu lūgšanu no-

domus, jaunāko informāciju par tiešsaistes Rožukroņa lūgšanām un citām aktivitātēm, rūpējos, lai neviens no dalībnieks nepamet grupu, lai turas pie lielā lēmuma kalpot Dievam, upurē sevi un savas ciešanas par priesteru un konsekrēto personu svētumu.

Aglonā studējām lūgšanu grupas vadītāja priesterā Pāvila Kamola sagatavotos brošūru materiālus ar Dieva Vārdu, apceri un norādes uz līdzīgām tēmām, kā arī norādes uz Rakstu vietām dziļākai meditācijai. Konferences pamattēma bija Lūkas evaņģēlija 5. nodaļa, kur apustuļi, lai arī šaubās,

tomēr paklausa Jēzum un piedzīvo brīnumu, kas pārspēj viņu vēlmes un jebkādu saprašanu. Tie, kas uzticas Dievam, nepaliek kaunā!

Priesteris skaidroja Rakstu vietu, katra panta nozīmi un aicināja apdomāt, kādus jautājumus varam uzdot arī sev.

Paldies visiem, kas pagodināja Dievu ar savu klātbūtni formācijas konferencē, paldies priesterim Pāvilam par veltīto laiku, sirsnību un dedzību, paldies ikvienam, kas izplata novennas brošūriņu un lūdzas par priesteru un konsekrēto personu svētumu!

Ir liels prieks, ka palielinās to cilvēku skaits, kas vēlas pievienoties novennai. Šobrīd esam 60 dalībnieki, visvairāk no Vidzemes un Latgales draudzēm. Aicinu ikvienu pievienoties Rožukroņa novennai un atbalstīt Baznīcu tās misijā.

**Novennas koordinatore
Gunta Mizovska**

MADONAS MUZEJĀ SKATĀMA IZSTĀDE “MŪSU DANUTE”

Madonas muzeja izstāžu zālēs līdz 23. martam apskatāma piemiņas izstāde, kas veltīta māksliniecei, mākslas pasniedzējai Danutei Vēzei (04.02.1974. – 03.05.2024.).

Izstādē redzam Danutes zīmējumus, arī akvareļus, eļļas un akrila gleznas, tekstilmākslu, suvenirmākslu un autortehnikā darinātus darbus, kas apliecina profesionālu briedumu.

Mūsu aicinājums ir izplatīt labo un skaisto. Danute šo aicinājumu pildīja par visiem 100. Kad nāca pārbaudījums – slimība, bija jāsastopas ar lielu pie-

ņemšanu, jāiziet jauna limeņa skola. Slimībā cilvēks piedzīvo sāpes un ekstrēmu niecību, kas spēj dot arī patiesu pazemību, un tā savukārt pievelk Dieva žēlastību. Cilvēks tad nereti piedzīvo pārgalvīgu Dieva degsmi, interesi par Dievu, un, pat ēdot ciešanu maizi, sev un citiem var dāvēt mieru, harmoniju, prieku. Tā tas bija Danutes dzīves noslēgumā. Katrā ziņā lētas attiecības ar mums Dievs nav gribējis. Drīzāk istas, kaut skaudras, bet istas. Kad tam atveramies, Viņš dod spēku pārvarēt grūtības.

Inese Elsiņa

IZDOTA BROŠŪRA “CERĪBAS SVĒTCEĻNIEKI”

2025. gads katoļu Baznīcā ir cerībai veltīts Jubilejas gads.

Daudzi ticīgie jau iecerējuši doties uz Mūžīgo pilsētu Romu, lai šķērsotu tūrienes baziliku, Jubilejas svētās durvis. Tomēr par Cerības svētceļniekiem esam aicināti būt arī mēs šeit, Latvijā, un apmeklēt Latvijas Jubilejas gada dievnamus. Šobrīd klajā nākusi brošūra “Cerības svētceļnieki. Jubilejas gads 2025”, kurā publicēta Jubilejas gada lūgšana, priesterā Ilmāra Tolstova ievadvārdi, izsludināto Jubilejas baznīcu Latvijā saraksts, kā arī pāvesta Franciska dokuments “*Spes non confundit*”. Tā ir bulla, ar ko pasludināja šo kārtējo Jubilejas gadu, kas atkārtos vien pēc 24 gadu intervāla.

Ļoti īpašas lappuses ir izdevuma centrā – tā ir “Svētceļnieka pase”, kurā iespējams krāt zīmodziņus no Jubilejas baznīcām par piemiņu no šī gada. Akcijas organizētāji sola, ka tiem, kuri būs savākuši visus zīmodziņus, Jubilejas gadam izskanot, būs iespēja piedalīties īpašā ticības festivālā Skaistkalnes svētvietā, bet par to informācija vēl sekos. Pagaidām – svētīgu Jubilejas gadu un svētīgu ceļu ikvienam Cerības svētceļniekam! Arī Kristus Karaļa Madonas Romas katoļu baznīca ir Jubilejas dievnamu sarakstā!

Jauno brošūru var meklēt sev tuvākajā katoļu draudzē, to var arī pasūtīt internetveikalā <https://mieramtuvu.lv/products/ceribas-svetcelnieki/>.

Redakcija

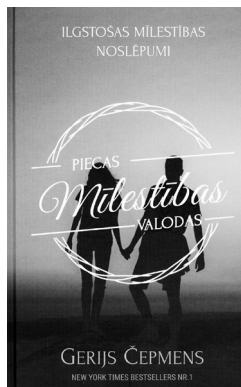

MADONAS DRAUDZES ĢIMEŅU TIKŠANĀS

Ģimeņu tikšanās joprojām nemainīgi notiek katra mēneša otrajā svētdienā plkst. 13. Šogad ir mainījusies tikai vieta – tiekamies Parka ielas 6 pirmajā stāvā.

Iepriekšējos gadus kā labu un noderīgu praksi esam uzsākuši lasīt ģimenes psihoterapeitu izdotas grāmatas (katru tikšanās reizi pa nodaļai). Arī šogad tradīciju turpinām.

Mūsu redzeslokā ir nonākusi Gerija Čepmena grāmata "Piecas mīlestības valodas". Katras ģimenes pamats ir sievas un vīra mīlestība. Šīs savstarpējās attiecības lielā mērā noteiks to, kāds būs "klimats" ģimenē, mājās, cik droši un laimīgi jutīsies bērni. Lai veidotu labas laulāto attiecības, ir jāiegulda laiks, darbs un līdzekļi, ir jāizglitojas un jāaug, jāiepazīst savs laulātais draugs. Tas, kas ir patiesi svarīgs tev, iespējams, nenozīmē pilnīgi neko tavai otrajai pusei. Grāmata "Piecas mīlestības valodas" vedina saprast vienu otru emocionālās nepiecie-

šamības, rīkotos atbilstoši laulātā drauga noteicošajai mīlestības valodai – paust mīlestību un to saņemt preti.

Draudzes ģimeņu tikšanās ir tā vieta un laiks, kuru veltām, lai domātu, runātu un dalītos par savām attiecībām. Dališanās ir būtiska mūsu tikšanās daļa. Citu pāru pieredze un padoms ir liels stiprinājums katram – mēs visi ejam šo aicinājuma ceļu, kas ir laulība. Esam ģimeņu pulciņš, kas pastāvīgi apmeklējam tikšanās reizes, bet aicinām pievienoties arī citas ģimenes – tas palīdz iepazīt vienu otru vairāk, sadraudzēties, stiprināt vienu otru un arī lūgties. Īpaši aicinām pārus, kuriem ir grūti, ir problēmas un ir vēlēšanās noslēgties. Saruna ar citiem pāriem var būt ļoti terapeitiska.

Nākamā tikšanās reize notiks **9. martā plkst. 13** un būs veltīta valodai "Mīlestības darbi". Līdzī lūdzam paņemt cienastu, maiņas apavus un spēles bērniem.

Agnese Liepiņa

CIK REIZES JĀPIEDOD? UZDEVUMS IKVIENAM

Ir sācies grēku nožēlas laiks. Nožēlosim savas kļūdas vārdos un darbos, izlīgšim ar pāridarītājiem, piedosim viņiem, tā padarot savu sirdi mierīgāku. Lūgšim no Dieva, lai Viņš attālinā no skaudības un nesātības, slinkuma un miesas kārbas, ļaušanās dūsmām un vēlmes atriebties.

Cik reizes jāpiedod? Lasi piedāvātos pantus un to uzzināsi! Izlasīto salīdzini ar Mt 18, 21- 22! Visiem vēlu mainīties, kļūt labākiem.

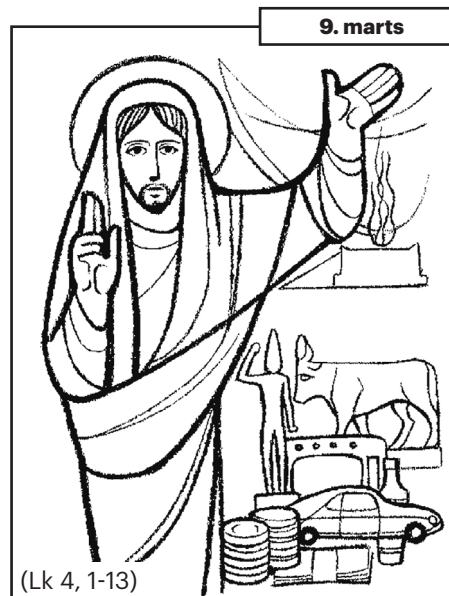
Palmira Gailite

Panti:

SAŅĪTPES ZIER TIMSEDŅĪTPES
TEB, SEZIER SAŅĪTPES UKASEN
VET SE "OT ZU AKAS SUZĒJ ? SE-
ZIER SAŅĪTPES NAGZEID RI IAV ?
OKĒRG INAM TERP SAK, MILĀRB
MAVAS TODEIP SŪB NAM TRĀK-
KIC , SGNUK " : AJĪCAS , AŅIV EIP
SIJĀGEIP, SIRETĒP DAT.

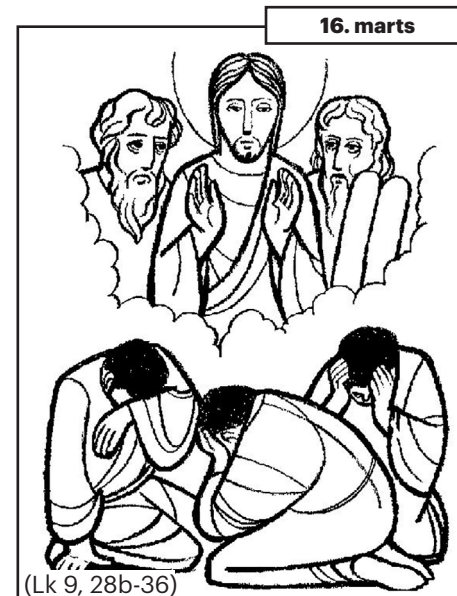
Svētdienas Evanģēlijs

9. marts

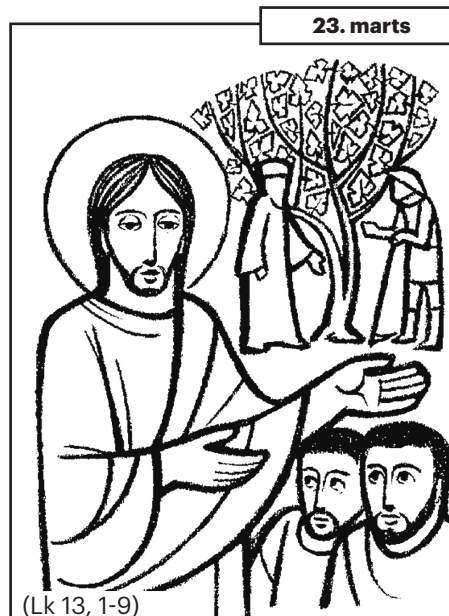
(Lk 4, 1-13)

16. marts

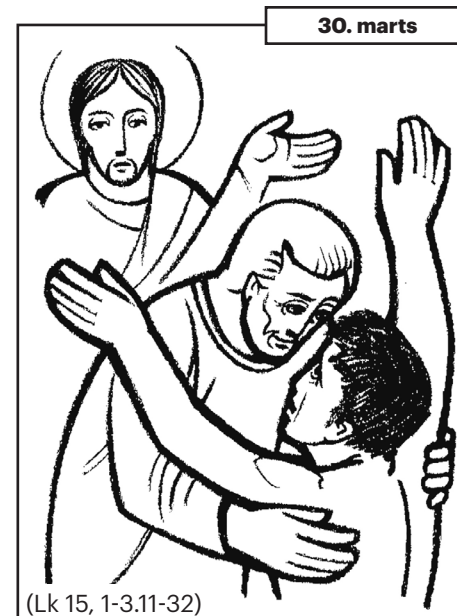
(Lk 9, 28b-36)

23. marts

(Lk 13, 1-9)

30. marts

(Lk 15, 1-3.11-32)

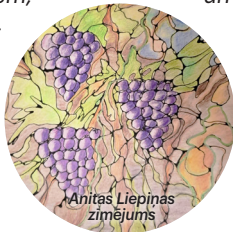
GRĒKSŪDZE

Mīļais Jēzu, es lūdzu Tavu piedošanu
par visiem grēkiem un par sāpēm,
un ievainojumiem,
kurus es nodarīju citiem.

Es pazemīgi lūdzu
par žēlastībām, lai es izvairītos
atkal Tevi apvainot
un piedāvātu gandarīšanu
saskaņā ar Tavu Vissvēto Gribu.

Es lūdzu piedošanu par jebkuru
turpmāko pārkāpumu,

kurā es varētu piedalīties
un kas Tev sagādās sāpes un ciešanas.

Nem mani Sev līdzī Jaunajā
Miera Ērā, tā ka es varētu kļūt par
daļu no Tavas ģimenes mūžībā.

Es mīlu Tevi, Jēzu. Tu esi man
vajadzīgs, Jēzu. Es godinu Tevi
un cienu visu to, par ko
Tu iestāties. Palidzi man Jēzu,
lai es būtu cienīgs ieiet Tavā Valstībā.

Āmen.

Madonas Kristus Karaļa draudze

Prāvests priesteris Māris Ozoliņš (t. 29191335)

Konts: LV19UNLA0095132107450

Mājaslapa: www.madonasdraudze.lv

Alūksnes Svētā Bonifācija draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns
(t. 29479873)

Konts: LV51UNLA0050000623546

Gulbenes Vissvētākā Sakramenta draudze

Prāvests priesteris Ingars Stepkāns
(t. 29479873)

Konts: LV49PARX0012759900001

Mājaslapa: www.gulbenes.rkd.lv

Jaunkalsnavas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Lubānas Svētās Ģimenes draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE

(t. 26471142)

Cesvaines Vissvētākās Jaunavas Marijas Bezvainīgās Sirds draudze

Prāvests Tēvs Jānis Vilaks OSPPE (t. 26471142)

Konts: LV44HABA0551033034903

Mājaslapa: www.cesvainesbaznica.lv

Ērgļu Svētā Krusta draudze

Prāvests priesteris Arnis Maziļevskis
(t. 29397048)

Plaviņu Kunga Debeskāpšanas draudze

Prāvests priesteris Pāvils Kamola (t. 27464820)

Konts: LV83HABA0551036163033

Mājaslapa: www.plavinu-kokneses-katoludraudzes.net

*Pateicība visiem, kas ziedojat! Izmantojiet arī turpmāk iespēju ziedot baznīcu uzturēšanai
un komunālo reķinu segšanai. Ziedojumus sūtīt uz dekanāta draudžu kontiem!*

„KĀPT KALNĀ”

Izdevuma redakcija: draudžu priesteri,
Inese Elsiņa, Aija Mālniece, Iveta Dzērve,
Palmira Gailite, Diāna Lozko, Anita Seikovska.
Vāka zīmējuma autore – Erlina O'Salivana.

Lappušu nosaukumos – citāti no 55. psalma.
Makets: Aina Pidika. Iespiests: SIA „Erante”.
Vēlamais ziedojums par izdevumu, sākot no 1 eiro.

Ikdienā noderīgi mediji: telos.lv, „Radio Marija”;
katolis.lv; „Katoļu Baznīcas Vēstnesis”.